

ת"פ 18037/07/16 - מדינת ישראל נגד א ח

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 18037-07-16 מדינת ישראל נ' ח
תיק חיצוני: 290571/2016

בפני
מאשימה
נגד
נאשם
כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מדינת ישראל
א ח

נימוקי גזר דין

1. הנאשם הורשע בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות תקיפת קטין וגרימת חבלה על ידי אחראי ותקיפת בת זוג, עבירות לפי סעיפים 368ב(א) סייפא ו- 382 (ב) לחוק הוענשין, תשל"ז-1977.
2. עפ"י העובדות המתוארות בכתב האישום, ביום 06.7.16 בשעה מאוחרת בלילה תקף הנאשם את אשתו, בביתם. הנאשם חבט בה בפניה והיא קיבלה מכה במצחה. בעודה שרועה על הרצפה המשיך וחבט בה. למשמע צעקותיה הגיעו בנותיהם הקטינות וניסו להרחיק את הנאשם מאמן. אז, תקף הנאשם את בנותיו באופן שאחז בזרועה השמאלית של אחת מהן והזיזה הצידה וחבט בפניה ובצווארה של השנייה. לראשונה נגרמו סימנים כחולים בזרוע.
3. הנאשם הודה לאחר תיקון כתב האישום ונשלח לעריכת תסקיר. לאחר מכן טענו הצדדים באופן חופשי.
4. העבירות אותן ביצע הנאשם פוגעות בערכים המוגנים של זכות האדם לשלמות גופו ובטחונו, לחיים ללא מורא ופחד. ערכים אלה מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בפגיעות בתוך המשפחה, בבית מגורי המשפחה, מקום בו זכאים בני המשפחה להרגיש מוגנים ביתר סט. כאשר מתבצעת אלימות על ידי בן משפחה, מדובר בפגיעה משמעותית בשלמות התא המשפחתי. אין להקל ראש באלימות כלפי בת זוג. עוצמה נוספת לחומרה הינה פגיעה בקטינות על ידי אביהן, מי שאמור להיות הגורם המגן והמנחה ולא הפוגע.
5. באשר למתחם הענישה בעבירות מסוג זה, מסכימה אני עם המאשימה כי מתחם הענישה בנסיבות המתוארות בכתב האישום ובהגנה על הערכים המוגנים של אלימות במשפחה כלפי בת זוג וילדים, כולל מאסר בפועל. לטעמי, מתחם הענישה מתחיל ב-3 חודשי מאסר ועד 12 חודשים ולצידו מאסר מותנה.
6. סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 שכותרתו שיקום, קובע כי ביהמ"ש רשאי לסטות לקולא ממתחם הענישה כאשר יש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם.

עמוד 1

7. במקרה זה מדובר בנאשם כבן 56 אשר עברו הפלילי אינו כולל כל עבירת אלימות. בעברו הרשעה בביצוע עבודות בנייה ללא היתר מלפני למעלה מ-6 שנים כאשר זו הרשעתו היחידה.
8. אכן צודקת המאשימה כי תסקיר שירות המבחן מציין כי הנאשם עושה מאמץ להציג תמונה חיובית ומתפקדת בכל הנוגע לתפקודו המשפחתי, התעסוקתי והחברתי וקיים פער בין התדמית אותה הוא מבקש להציג לבין כתב האישום בו הודה. כך גם התרשמתי בשעה שאמר דבריו בבית המשפט. דומה כי טרם הפנים את מלוא משמעות העבירות שביצע, את אחריותו לביצוען ואת האלימות אותן הן משקפות. יחד עם זאת, אין סעיף 40d מציב כדרישה בלעדית כי הנאשם כבר השתקם. הסעיף מאפשר לעשות בו שימוש כאשר ביהמ"ש מתרשם כי יש סיכוי של ממש שישתקם. שירות המבחן מעריך את רמת הסיכון להשנות מעשים דומים בעתיד הינה בינונית. יחד עם זאת, היה והנאשם ישתלב בהליך טיפולי, אשר יעמיק את הבירור העצמי ויקנה כלי התמודדות, יהיה בכך כדי להפחית מרמת המסוכנות. הנאשם הביע הסכמה להשתתף בהליך טיפולי בפני שירות המבחן ובפניו.
9. במקרה זה בו קיימת נכונות של הנאשם לשנות מדרכיו ולהשתלב בהליך טיפולי, עבר פלילי שאינו אלים ואינו רלוונטי להרשעה זו והבעת רצון של המשפחה בהמשך חיים משותפים, יש לטעמי לאמץ את המלצות שירות המבחן הכוללות אפיק שיקומי.
10. שירות המבחן ממליץ על צו מבחן למשך 12 חודשים במסגרתו ישולב בטיפול קבוצתי ייעודי להוות שהפגינו אלימות כלפי ילדיהם לצד צו של"צ בהיקף של 120 שעות ומאסר על תנאי מרתייע. דומה בעיני כי אכן זהו המסלול המתאים למקרה זה. מחד, צו המבחן יאפשר לנאשם להשתלב בהליך טיפולי ומאידך, מעל ראשו תתהפך חרב לא רק של המאסר המותנה אלא של האפשרות לשוב לבית המשפט לגזירת עונשו מחדש במידה ולא ישתף פעולה באופן מלא עם ההליך הטיפולי.
11. לאור האמור לעיל, גזרתי על הנאשם כפי שפורט בפרוטוקול הדיון מהיום את העונשים הבאים :
- א. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים במסגרתן יבצע את כל הנדרש על ידי שירות המבחן. הוסבר לנאשם משמעות צו המבחן ומשמעות הפרתו והוא קיבל אותו על עצמו.
- ב. צו של"צ בהיקף של 120 שעות למשך שנה. הוסבר לנאשם משמעות צו השל"צ ומשמעות הפרתו והוא קיבל אותו על עצמו.
- ג. צו השל"צ יבוצע עפ"י תכנית של"צ שיגיש שירות המבחן לביהמ"ש בתוך חודש ימים.
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות במשפחה למעט איומים וכל עבירה בגינה הורשע בתיק זה

וירשע עליה בדין.

ד. מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת איומים במשפחה וירשע עליה בדין.

המזכירות תמציא העתק נימוקי גזה"ד לצדדים.

ניתנה היום, י"א אייר תשע"ז, 07 מאי 2017, בהעדר הצדדים.